

[Augsburg], 27. Februar 1556

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 259.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Si nullas a me literas accepisti, noli dubitare quin eorum culpa id factum sit, quibus
 eas committere cogor. Quare me excusatum habeas velim. Ita enim sum affectus, vt te tam
 bene de me et meritum et sentientem vel minima in re offendere, aut voluntati tuae deesse,
 piaculi instar esse ducam, quantum in me fuerit. Quae per alios obtinenda sunt, ἐν τούτοις
 μεγάλαι ἔνεισι βραδυτῆτες. Ego iampridem prolixos catalogos in Italiam misi, sed neque τὰ
 θέωνος μαθηματικὰ neque alios libros fortasse meliores accepi aut forsitan accepturus sum
 breui. Alioqui nihil mihi esset optatius quam voluntati tuae cum publica vtilitate coniunctae
 morem gerere. Τὴν ὀνείρωξιν σου ἡδέως ἀνέγνων atque vtinam reliquis libellis adiuncta
 fuissest. Consilium tuum probo, quod posthac τὸν κεκράκτας βατράχον suam cantilenam τὴν
 βρεκεκὲξ κόαξ canere sines. Quid enim tu hic agas, vbi si quid bene praecipias, obtemperet
 nemo? Fruantur illi sua insania, nos studijs nostris. Popularis mei obitum, etiam superiore
 anno ē tuis literis cognoui, quem nunc eō aequiore animo fero, quod is et tibi et scholasticae
 rei aliquid emolumenti est allaturus. Cum illo quidem bene actum esse puto, qui et sibi et alijs
 negocium facessere desierit. Atque haec ad epistolam tuam Id[ibus] Ianuarij datam. Hodie
 verò adolescens Coburgensis quidam mihi alias literas attulit, in quibus planè
 ὄμογνωμονοῦμεν ὅτι μὴ ἐπὶ τῇ τύχῃ μόνῃ τὰς ἐλπίδας ποιητέον. sed danda est venia
 necessitati. Iuui eum pecuniola, quantam fert nostra tenuitas, hero absente. Homilij vxor hic
 fuit, et ab Henzelio nostro mutuum non impetravit, gnaro istius comaediae. Literas eius
 Memmingam misi, et vices doleo, etsi τὸ τοῦ ῥαδαμάνθυος in mentem mihi venit εἴκε πάθῃ τὸ
 κ' ἔρεξι δίκη iθεῖα γένοιτο. Nam qui pudicitiam ab vxore flagitat, eam ipse in primis praestare
 debet. καὶ γὰρ αἱ βόες χόρτου δεόμεναι ἐς ὕλαν βαίνουσι. Quae de scholasticis difficultatibus
 scribis, etsi non satis intelligo, tamen si tranquilliss[imum] vitae genus turbas habet, τί ἀν καὶ
 πίοι τίς, εἰ τὸ ὄδωρ ἄγχει τὴν φάρυγγα; Quis non exclamat πλείστη νῦν καὶ γαῖα κακῶν,
 πλείστη δὲ θάλασσα; Vt autem et ipse malorum cumulum augeam, verti nunc praemio
 mediocri inuitatus ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ χρονικὸν ἀπὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου μέχρις
 ἀλεζίου τοῦ κομνηνοῦ, ἐκῶν ἀεκοντί γε θυμῷ. sed aduersae valetudini et ingrauescenti aetati
 ἐφοδίου τὶ parandum. In eo opere occurunt nomina magistratum ignota veteribus vt opinor,
 πρωτέκδιος, πρωτοσύγγελος, ἀποκρισιάριος, λογοθέτης, μαγίστρος, πραιπόσιτος,
 Σιλεντιάριος et alia plura, de quibus tuas coniecturas audire cuperem, si occupationes tuae
 paterentur. Sed desino tibi molestus esse. Vale. 4 Cal[endas] Martias 1556.

Hiero[nymus] Wolfius.
 Tuus.

Est apud Polyb[ium] lib[ro] 1, vbi de Carthaginiensibus et Romanis loquitur tribus aut quatuor
 folijs a fine, est (!), τὸν ἱερὸν ἐποιήσαντο στέφανον, quod quid sibi velit, haud satis intelligo.